

Griffiernr. : 2012/ 551
Not.nr. : GE 62.RW.103001-08

OPENBARE TERECHTZITTING VAN 6 FEBRUARI 2012

De rechtbank van eerste aanleg, zitting houdende te Gent, negentiende kamer (19M), drie rechters, rechtsprekende in correctionele zaken, heeft het volgende vonnis uitgesproken:

Gezien de stukken van vervolging.

IN DE ZAAK VAN HET OPENBAAR MINISTERIE tegen :

volgens de dagvaarding overeenkomstig het bevel tot dagvaarding van 12 juli 2011:

1. | | , geboren te | op | , *zelfstandige*,
wonende te
2. | | , geboren te | op | , zonder
beroep, wonende te
3. | | met zetel te
KBO
4. | | , geboren te | op
bouwondernemer, wonende te

VERDACHT VAN :

Om de misdaad of het wanbedrijf uitgevoerd te hebben of om aan de uitvoering ervan rechtstreeks medegewerkt te hebben, door enige daad, tot de uitvoering zodanige hulp verleend te hebben dat zonder zijn bijstand het misdrijf niet kon gepleegd worden.

DE EERSTE, DE TWEEDE

- A. Bij inbreuk op de artikelen 1, 2, 4, 6, 7, 8, 10, 17 en 23 van het decreet dd. 4 februari 1997 (BS 07 maart 1997) houdende de kwaliteits- en veiligheidsnormen van kamers en studenten-kamers, als verhuurder

een kamerwoning of kamers, een kamerwoning of kamer te hebben verhuurd die niet beantwoordt aan de in artikelen 4, 6 en 7 bedoelde

normen of van een studenten- of studentengemeenschapshuis of studentenkamer die niet beantwoordt aan de in artikelen 4 en 8 bedoelde normen en die geen geldig conformiteitsattest kan voorleggen.

in casu:

kamer 2 (kamer 4B - stuk 62) in de woning gelegen te
 kadastraal gekend als
 in eigendom toebehorende aan
 geboren te op wonende te
 en geboren te
 op wonende te

te hebben verhuurd aan en
 (stuk 3, 59, 62)

te van 01.08.2007 (aanvang contract – stuk 62) tot en met 08.09.2007 (datum decreetwijziging)

- B. Bij inbreuk op de artikelen 1, 2, 4, 6, 7, 8, 10, 16, 17 en 23 van het decreet dd. 4 februari 1997 (BS 07 maart 1997) houdende de kwaliteits- en veiligheidsnormen van kamers en studentenkamers, zoals gewijzigd, als verhuurder hetzij rechtstreeks, hetzij via tussenpersoon,

een kamerwoning of een kamer verhuurd te hebben of ter beschikking te hebben gesteld met het oog op bewoning, die niet beantwoordt aan de in artikelen 4, 6 en 7 bedoelde normen of van een studenten- of studentengemeenschapshuis of studentenkamer die niet beantwoordt aan de in artikelen 4 en 8 bedoelde normen.

in casu:

- B.1. kamer 1 (kamer 4A - stuk 89) in de woning gelegen te
 kadastraal gekend als
 in eigendom toebehorende aan
 , geboren te op wonende te
 en geboren te
 op wonende te

verhuurd aan

te van 30.07.2009 (nacontrole wooninspectie – stuk 93) tot en met 12.05.2010 (stuk 139-142)

- B.2. Kamer 2 (kamer 4B-stuk 62) in de woning gelegen te
 kadastraal gekend als
 in eigendom toebehorende aan
 , geboren te op wonende te
 en geboren te
 op wonende te

te hebben verhuurd aan : en
(stuk 59, 62)

te : van 09.09.2007 (inwerkingtreding nieuw decreet)
tot en met 12.05.2010 (stuk 139-142)

B.3. Kamer 3 (kamer 4C – stuk 72) in de woning gelegen te ,
kadastraal gekend als ,
in eigendom toebehorende aan
, geboren te op , wonende te
en , geboren te
op , wonende te
verhuurd aan

te : van 30.07.2008 (datum vaststellingen
wooninspectie en verklaring eigenaar - stuk 140) tot en met
12.05.2010 (stuk 139-142)

DE DERDE EN DE VIERDE

C. Bij inbreuk op de artikelen 1, 2, 4, 6, 7, 8, 10, 16, 17 en 23 van het
decreet dd. 4 februari 1997 (BS 07 maart 1997) houdende de
kwaliteits- en veiligheidsnormen van kamers en studentenkamers,
zoals gewijzigd, als onderverhuurder hetzij rechtstreeks, hetzij via
tussenpersoon,
een kamerwoning of een kamer verhuurd te hebben of ter
beschikking te hebben gesteld met het oog op bewoning, die niet
beantwoordt aan de in artikelen 4, 6 en 7 bedoelde normen of van
een studenten- of studentengemeenschapshuis of studentenkamer
die niet beantwoordt aan de in artikelen 4 en 8 bedoelde normen.

te hebben onderverhuurd aan diverse werknemers waaronder aan
(stuk 3), (stuk 90)

in casu

Kamer 3 (kamer 4C – stuk 72) in de woning gelegen te :
kadastraal gekend als ,
in eigendom toebehorende aan
, geboren te op , wonende te
en , geboren te
op , wonende te :

te : van 30.07.2008 (datum eerste vaststelling
wooninspectie) tot 30.07.2009 (datum tweede vaststelling
wooninspectie)

DE EERSTE EN DE TWEEDE**VERMOGENSVOORDEEL : Art. 42, 3° en/of 43 bis Sw.**

Tevens gedagvaard teneinde zich overeenkomstig art. 42, 3° en/of 43 bis van het Strafwetboek, te horen veroordelen tot de bijzondere verbeurdverklaring van een bedrag van 6.450 EUR.

zijnde de op grond van de weerhouden feiten geraamde opbrengst van de vervolgte misdrijven waarbij de vermogensvoordelen rechtstreeks uit het misdrijf zijn verkregen (art. 42, 3° Sw.)

Berekening:**Kamer 3 (ongeschikt en onbewoonbaar)**

Verhuurd gedurende 21 ½ maand aan 300 EUR / maand (stuk 140)

en volgens de dagvaarding betekend aan _____ (°
) overeenkomstig het bevel tot dagvaarding van 22
september 2011:

1. | _____ geboren te _____ op _____
 zelfstandige, wonende te _____
2. | _____ te _____ op _____
 huisvrouw, wonende te _____
3. | _____ met zetel te _____
 KBO
4. | _____ geboren te _____ op _____
 bouwondernemer, wonende te _____

VERDACHT VAN :

Om de misdaad of het wanbedrijf uitgevoerd te hebben of om aan de uitvoering ervan rechtstreeks medegewerkt te hebben, door enige daad, tot de uitvoering zodanige hulp verleend te hebben dat zonder zijn bijstand het misdrijf niet kon gepleegd worden.

DE EERSTE, DE TWEEDE

- A. Bij inbreuk op de artikelen 1, 2, 4, 6, 7, 8, 10, 17 en 23 van het decreet dd. 4 februari 1997 (BS 07 maart 1997) houdende de kwaliteits- en veiligheidsnormen van kamers en studenten-kamers, als verhuurder

een kamerwoning of kamers, een kamerwoning of kamer te hebben verhuurd die niet beantwoordt aan de in artikelen 4, 6 en 7 bedoelde normen of van een studenten- of studentengemeenschapshuis of studentenkamer die niet beantwoordt aan de in artikelen 4 en 8 bedoelde normen en die geen geldig conformiteitsattest kan voorleggen.

in casu:

kamer 2 (kamer 4B - stuk 62) in de woning gelegen te 9000 Gent, kadastraal gekend als
 in eigendom toebehorende aan
 geboren te op , wonende te
 en geboren te
 op wonende te

te hebben verhuurd aan en
 (stuk 3, 59, 62)

te van 01.08.2007 (aanvang contract – stuk 62) tot en met 08.09.2007 (datum decreetwijziging)

- B. Bij inbreuk op de artikelen 1, 2, 4, 6, 7, 8, 10, 16, 17 en 23 van het decreet dd. 4 februari 1997 (BS 07 maart 1997) houdende de kwaliteits- en veiligheidsnormen van kamers en studentenkamers, zoals gewijzigd, als verhuurder hetzij rechtstreeks, hetzij via tussenpersoon,

een kamerwoning of een kamer verhuurd te hebben of ter beschikking te hebben gesteld met het oog op bewoning, die niet beantwoordt aan de in artikelen 4, 6 en 7 bedoelde normen of van een studenten- of studentengemeenschapshuis of studentenkamer die niet beantwoordt aan de in artikelen 4 en 8 bedoelde normen.

in casu:

- B.1. kamer 1 (kamer 4A - stuk 89) in de woning gelegen te kadastraal gekend als
 in eigendom toebehorende aan
 geboren te op , wonende te
 en geboren te
 op wonende te

verhuurd aan

te van 30.07.2009 (nacontrole wooninspectie – stuk 93) tot en met 12.05.2010 (stuk 139-142)

B.2. Kamer 2 (kamer 4B-stuk 62) in de woning gelegen te
 kadastraal gekend als
 en in eigendom toebehorende aan
 geboren te op wonende te
 en geboren te
 op wonende te

te hebben verhuurd aan en
 (stuk 59, 62)

te van 09.09.2007 (inwerkingtreding nieuw decreet)
 tot en met 12.05.2010 (stuk 139-142)

B.3. Kamer 3 (kamer 4C – stuk 72) in de woning gelegen te
 kadastraal gekend als
 en in eigendom toebehorende aan
 geboren te op wonende te
 en geboren te
 op wonende te

verhuurd aan

te van 30.07.2008 (datum vaststellingen
 wooninspectie en verklaring eigenaar - stuk 140) tot en met
 12.05.2010 (stuk 139-142)

DE DERDE EN DE VIERDE

C. Bij inbreuk op de artikelen 1, 2, 4, 6, 7, 8, 10, 16, 17 en 23 van het decreet dd. 4 februari 1997 (BS 07 maart 1997) houdende de kwaliteits- en veiligheidsnormen van kamers en studentenkamers, zoals gewijzigd, als onderverhuurder hetzij rechtstreeks, hetzij via tussenpersoon, een kamerwoning of een kamer verhuurd te hebben of ter beschikking te hebben gesteld met het oog op bewoning, die niet beantwoordt aan de in artikelen 4, 6 en 7 bedoelde normen of van een studenten- of studentengemeenschapshuis of studentenkamer die niet beantwoordt aan de in artikelen 4 en 8 bedoelde normen.

te hebben onderverhuurd aan diverse werknemers waaronder aan
 (stuk 3), (stuk 90)

in casu

Kamer 3 (kamer 4C – stuk 72) in de woning gelegen te
kadastraal gekend als
en in eigendom toebehorende aan
geboren te op , wonende te
en , geboren te
op wonende te

te van 30.07.2008 (datum eerste vaststelling
wooninspectie) tot 30.07.2009 (datum tweede vaststelling
wooninspectie)

DE EERSTE EN DE TWEEDE

VERMOGENSVOORDEEL : Art. 42, 3° en/of 43 bis Sw.

Tevens gedagvaard teneinde zich overeenkomstig art. 42, 3° en/of 43 bis van het Strafwetboek, te horen veroordelen tot de bijzondere verbeurdverklaring van een bedrag van 6.450 EUR,

zijnde de op grond van de weerhouden feiten geraamde opbrengst van de vervolgte misdrijven waarbij de vermogensvoordelen rechtstreeks uit het misdrijf zijn verkregen (art. 42, 3° Sw.)

Bemerking:

Kamer 3 (ongeschikt en onbewoonbaar)

Verhuurd gedurende 21 ½ maand aan 300 EUR / maand (stuk 140)

DE PROCEDURE

De rechtbank nam inzage van de stukken van de rechtspleging, o.m. van het tussenvonnis van deze rechtbank en kamer van 5 september 2011, waarbij meester Bart Van Lancker, advocaat te 9000 Gent, Vrijheidslaan 4, werd benoemd als lasthebber ad hoc over de , en waarbij de behandeling van de zaak werd uitgesteld naar de openbare terechtzitting van 7 november 2011.

Bij de behandeling van de zaak en in de processtukken werd gebruik gemaakt van de Nederlandse taal.

De zaak werd vervolgens voor behandeling uitgesteld naar de terechtzitting van 2 januari 2012.

De rechtbank aanhoorde :

- de middelen en conclusies van de EISER TOT HERSTEL, DE WOONINSPECTEUR, bevoegd voor het grondgebied van het Vlaamse Gewest, met kantoor gevestigd te Gebr. Van Eyckstraat 4-6, 9000 Gent, voorgedragen door meester Pieter Van Assche, in plaats van meester Veerle Tollenaere, beiden advocaat te 9000 Gent, Koning Albertlaan 128, die hem ter terechtzitting vertegenwoordigt;
- de vordering van het openbaar ministerie, uitgesproken op de openbare terechtzitting van 2 januari 2012 door mevrouw C. Blomme, substituut-procureur des Konings.
- de beklaagde _____ in zijn middelen van verdediging, voorgedragen door hemzelf.

De beklaagde _____ hoewel regelmatig gedagvaard, is niet meer ter terechtzitting van 2 januari 2012 verschenen, noch iemand voor hem.

De beklaagden _____ en _____ hoewel regelmatig gedagvaard, zijn niet ter terechtzitting van 2 januari 2012 verschenen, noch iemand voor hen.

VOORAFGAANDELIJK

1. De eerste dagvaarding, krachtens het bevel tot dagvaarding van 12 juli 2011, vermeldt dat _____ geboren te _____ op _____ en wonende te _____ samen met _____ eidenaar is van het onroerend goed gelegen te _____

Deze persoon, _____, geboren te _____ op _____ werd als tweede beklaagde gedagvaard om te verschijnen op de openbare terechtzitting van 5 september 2011.

De op die wijze geïdentificeerde persoon is niet de echtgenote van _____ maar diens zuster. Zoals uit de inlichtingsbulletins op naam van _____ (°) _____ en _____ blijkt, hebben zij beiden als ouders _____ en _____ was vóór 14 juni 2006 overigens ook ingeschreven op het adres _____

De echtgenote van _____ heet _____ geboren te _____ op _____

Zoals uit de gegevens van het kadaster en het registratiekantoor blijkt, behoort het onroerend goed toe aan _____ geboren op _____ (het kadaster vermeldt daarbij nog steeds zijn vroegere adres _____)

en geboren op wonende te

2. De tweede dagvaarding, krachtens het bevel tot dagvaarding van 22 september 2011, werd alleen aan de echtgenote van (°) betekend.

Deze dagvaarding vermeldt de aldus geïdentificeerde tweede beklagde op correcte wijze als mede-eigenaar van het onroerend goed in de tenlasteleggingen onder A, B en C.

De rechtbank verbetert ten aanzien van de eerste, derde en vierde beklagde de identificatie van de eigenaars zoals vermeld in de aan hen betekende dagvaarding (krachtens het bevel tot dagvaarding van 12 juli 2011) op de wijze zoals vermeld in het bevel tot dagvaarding van 22 september 2011.

OP STRAFRECHTELIJK GEBIED

DE FEITEN EN HUN KWALIFICATIE

Op 30 juli 2008 voerde de Wooninspectie ambtshalve een controle uit in de woning te Er was immers op 1 december 2006 vastgesteld dat het appartement op de eerste en tweede etage ongeschikt werd verklaard (stukken 2 en 10-19) en dat het pand verder bewoond bleef zonder dat het besluit tot ongeschiktverklaring werd opgeheven.

Het pand behoort in onverdeelde eigendom toe aan en zijn echtgenote

De Wooninspectie trof als bewoners aan: bewoonster van een kamer 2 op de derde etage aan de achterzijde (huisnummer en bewoner van kamer 3 op de derde etage aan de straatzijde (huisnummer

Kamer 1 op de tweede etage (huisnummer kon niet worden gecontroleerd.

De gemeenschappelijke keuken en badkamer met toilet voor de drie kamers bevinden zich op de tweede etage.

Op de benedenverdieping bevindt zich een handelspand (met nummer 3). Op de eerste etage (eveneens met huisnummer bevindt zich de woning van en

De Wooninspectie stelde de volgende gebreken vast (stuk 1 e.v.).

Voor het gebouw werden diverse tekortkomingen aan de elektrische installatie vastgesteld. Eén van de gebreken, namelijk aanraakbare

elektrische contactpunten in kamer 3, bracht een ernstig risico op elektrocutie en brand mee (15 strafpunten).

In de gemeenschappelijke badkamer werd een ernstig risico op CO-vergiftiging vastgesteld door een onvoldoende lange afvoerbuis voor de rookgassen (15 strafpunten).

Deze ruimte deed ook dienst als gemeenschappelijk toilet. Bijkomend voor de toiletfunctie werd vastgesteld dat de toevoerleiding van het toilet lekte (9 strafpunten).

Kamer 2 had een bijkomend gebrek door de afwezigheid van een lavabo met aanvoer van koud en warm water. De kamer was ongeschikt (totaal: 69 punten).

Kamer 3 had een bijkomend gebrek door de afwezigheid van een bijkomend geaard stopcontact. De kamer was ongeschikt (totaal: 69 punten) en wegens het risico van brand en elektrocutie onbewoonbaar.

Kamer 3 heeft bovendien een te kleine oppervlakte (11,71 m²) om als kamer te worden bewoond.

man verklaarde de kamer (nr. 2) te bewonen met haar sinds een jaar. Zij betaalden 400 euro contant voor huur en nutsvoorzieningen aan de eigenaar (stuk 60). Volgens het huurcontract ging de huur in op 1 augustus 2007 en bedroeg de huur 325,00 EUR (stukken 62 en 144).

van Poolse nationaliteit, deelde aan de Wooninspectie mee dat de kamer aan hem werd ter beschikking gesteld als werknemer van de zou de huurder van deze kamer zijn (stuk 7).

De echtgenoten en verklaarden de gebreken binnen de drie maanden te verhelpen (stukken 83-85).

Bij een hercontrole op 30 juli 2009 werden nog steeds een aantal gebreken vastgesteld (stukken 89 e.v.).

De gebreken aan de elektrische installatie van het gebouw werden verholpen.

In de gemeenschappelijke badkamer bleef een ernstig risico op CO-vergiftiging bestaan door de onvoldoende lange afvoerbuis voor de rookgassen (15 strafpunten). In het gemeenschappelijk toilet lekte de toevoerleiding van het toilet nog steeds (9 strafpunten).

In kamer 2 was er nog steeds geen lavabo met aanvoer van koud en warm water. De kamer was nog steeds ongeschikt (totaal: 54 punten).

In kamer 3 waren er stopcontacten die uitgerust waren met een aardingspen maar die niet op de beschermingsgeleider waren aangesloten. De kamer was ongeschikt (totaal: 60 punten).

Kamer 2 (huisnummer) was nog steeds bewoond door de echtgenoten en en hun kind.

Kamer 3 (huisnummer was thans bewoond door

Bij de hercontrole kon ook kamer 1 worden gecontroleerd. Deze kamer was bewoond door (huisnummer

Ook in kamer 1 was er geen lavabo met aanvoer van koud en warm water en waren er stopcontacten die uitgerust waren met een aardingspen maar die niet op de beschermingsgeleider waren aangesloten. Ook deze kamer was ongeschikt (totaal: 69 punten).

Uit een plaatsbezoek in aanwezigheid van een technicus op 26 april 2010 bleek dat nog steeds een lavabo ontbrak. Bij het plaatsbezoek door de politie (zonder technicus) op 19 mei 2010 bleek dat een lavabo wel geplaatst was maar nog niet aangesloten ... (stuk 139).

Een attest van conformiteit van de elektriciteitsinstallatie van 12 mei 2010 werd voorgelegd (stuk 142).

verklaarde op 19 mei 2010 dat een huurcontract had voor een "kantoorruimte" gedurende een periode van ongeveer twee jaar. Het contract had hij niet bijgehouden. Het gebeurde wel eens dat een werknemer van deze in het pand bleef slapen. De stelde de ruimte ter beschikking aan meestal Poolse werknemers die tijdelijk in België verbleven. De huur bedroeg 300 EUR, nutsvoorzieningen inbegrepen (stuk 140).

Hij legde als huurcontracten met de huidige bewoners twee contracten voor, één met en één met voor kamer 3 (huisnummer . Dit laatste contract werd afgesloten op 5 april 2009. De huur voor die kamer bedroeg 320,00 EUR.

zaakvoerder van de bevestigde dat hij veel met Turkse en Poolse arbeiders werkte en dat hij dan voor een kamer of woning zorgde. Hij had een afspraak met zijn vriend dat hij een kamer in diens pand op het mocht gebruiken tegen 300 of 350 EUR per maand. Hij zou dat echter maar éénmaal hebben gedaan, namelijk voor die er maar een paar dagen zou hebben verbleven (stuk 146).

BESPREKING

Ten aanzien van (°

Deze gedagvaarde persoon is geen eigenaar van het pand. Zij werd slechts gedagvaard als gevolg van een persoonsverwisseling met de echtgenote van

Zij wordt van alle rechtsvervolging ontslagen.

Ten aanzien van _____ en _____ °

Kamer 2 (huisnummer _____ werd sinds 1 augustus 2007 verhuurd aan _____ en _____ en zij bewoonden deze kamer nog steeds op 12 mei 2010, zoals ook blijkt uit de woonhistoriek die op vraag van de rechtbank aan het dossier werd toegevoegd.

De gebreken zoals vastgesteld op 30 juli 2008 waren van structurele aard zodat zij ook al bij de aanvang van de verhuring aanwezig waren.

De tenlasteleggingen A en B2 zijn naar voldoening van recht bewezen.

Kamer 1 (huisnummer _____) werd bij de vaststellingen op 30 juli 2009 bewoond door _____. Bij zijn verhoor op 19 mei 2010 verklaarde _____ dat hij voor de huidige bewoners een huurcontract kon voorleggen en de politie maakte in het proces-verbaal eveneens gewag van de "twee huidige huurders". Het blijkt bijgevolg niet dat _____ in mei 2010 deze kamer nog bewoonde. Uit de woonhistoriek die op vraag van de rechtbank aan het dossier werd toegevoegd, blijkt dat _____ ingeschreven was op het adres _____ van augustus 2007 tot februari 2009 en _____ van mei 2008 tot december 2009.

De tenlastelegging B1 is naar voldoening van recht bewezen voor de periode van 30 juli 2009 tot 1 december 2009.

Voor de periode van 1 december 2009 tot en met 12 mei 2010 dienen de beklaagden van rechtsvervolging te worden ontslagen.

Uit de samenlopende verklaringen van _____ (stuk 3), _____ (stuk 140) en _____ (stuk 146) blijkt dat kamer 3 voor een zekere periode aan _____ werd verhuurd of ter beschikking gesteld voor het onderbrengen van (een) werknemer(s) van _____. Uit de verklaring van _____ op 19 mei 2010 blijkt niet dat _____ op dat ogenblik nog huurder was.

De tegenstrijdigheden tussen de verklaringen van _____ en _____ werden niet verder onderzocht. Deze verklaringen werden evenmin getoetst aan de woonhistoriek voor het pand. Uit die woonhistoriek blijkt overigens dat _____ ingeschreven was op het adres _____ van 28 augustus 2008 tot 11 mei 2011.

De bewoner van kamer 3 die op 30 juli 2009 werd aangetroffen, _____ werd niet verhoord. De bewoner van kamer 3 in mei 2010, _____ die over een huurcontract beschikte sinds 5 april 2009, werd evenmin verhoord.

In die omstandigheden is de **tenlastelegging B3** slechts naar voldoening van recht bewezen met betrekking tot de verhuring of terbeschikkingstelling aan _____ met het oog op de terbeschikkingstelling van de kamer aan _____ over een niet nader te bepalen periode tussen 30 juli 2008 en 5 april 2009.

Ten aanzien van en

Een rechtspersoon is strafrechtelijk verantwoordelijk voor misdrijven die hetzij een intrinsiek verband hebben met de verwezenlijking van zijn doel of de waarneming van zijn belangen, of die, naar blijkt uit de concrete omstandigheden, voor zijn rekening zijn gepleegd.

De terbeschikkingstelling van een kamer aan een arbeidskracht van de derde beklagde gebeurde voor haar rekening van en hield verband met de verwezenlijking van haar maatschappelijk doel. De derde beklagde bekommerde er zich niet om of de kamer wel voor bewoning geschikt was. Op de rechtspersoon rust bijgevolg een eigen strafrechtelijke verantwoordelijkheid.

De vierde beklagde was als zaakvoerder bevoegd om de nodige beslissingen te nemen. De vierde beklagde handelde bewust en vrijwillig, dit is wetens en willens. Er is bijgevolg geen grond voor de toepassing van de strafuitsluitingsgrond zoals bedoeld in art. 5, tweede lid, Strafwetboek.

Op de gronden zoals hierboven vermeld is de tenlastelegging C slechts naar voldoening van recht bewezen met betrekking tot de terbeschikkingstelling van de kamer aan over een niet nader te bepalen periode tussen 30 juli 2008 en 5 april 2009.

DE STRAFTOEMETINGTen aanzien van en [°]

De bewezen verklaarde tenlasteleggingen A, B1 (voor de periode van 30 juli 2009 tot 1 december 2009), B2 en B3 (voor een niet nader te bepalen periode tussen 30 juli 2008 en 5 april 2009) zijn de opeenvolgende en voortgezette uitvoering van een zelfde strafbaar opzet zodat voor ze samen slechts één straf moet worden opgelegd.

De feiten worden gestraft met een gevangenisstraf van zes maanden tot vijf jaar en een geldboete van 500,00 tot 25.000,00 euro.

De beklagden verkregen door de verhuring van kamers (met een huur van om en bij de 320,00 EUR per kamer) een aanzienlijke huuropbrengst zonder zich te bekommeren om de woonkwaliteit van de kamers. De handelwijze van de beklagden deed afbreuk aan het grondwettelijk gewaarborgde recht op behoorlijke huisvesting (artikel 23 lid 3, 3° Grondwet).

De verhuring van de ongeschikte kamer 3 kon het leven van de bewoners in gevaar brengen: ernstige gevallen van CO-vergiftiging zijn helaas niet uitzonderlijk. Kamer 3 kon wegens zijn te kleine oppervlakte hoe dan ook niet rechtmatig worden verhuurd. Niettemin verkregen de beklagden ook voor die kamer een aanzienlijke huurprijs (320,00 EUR).

De beklagden konden niet onwetend zijn van het bestaan van woonkwaliteitsnormen aangezien het vroegere appartement op de eerste en tweede verdieping al voordien ongeschikt was verklaard.

De strafwet voorziet in een gevangenisstraf en geldboete.

De gevangenisstraf als sanctie brengt de zwaarwichtigheid van de feiten tot uitdrukking. De minimumgevangenisstraf volstaat waarvoor volledig uitstel kan worden toegekend.

Gelet op het beoogde financiële voordeel dient de bestraffing hoofdzakelijk financieel van aard te zijn. Een effectieve geldboete zoals hierna bepaald, waarbij rekening is gehouden met de wederrechtelijke vermogensvoordelen die de beklaagden konden verkrijgen, volstaat als terechtwijzing.

De rechtbank heeft daarbij rekening gehouden met het strafrechtelijk verleden van de beklaagden dat voor niet ongunstig is (hoofdzakelijk talrijke veroordelingen voor verkeersovertredingen) en voor (°) blanco.

De feiten zijn van aard dat zij gestraft kunnen worden met een werkstraf of met één of meer straffen van niet meer dan vijf jaar. De beklaagden hebben geen voorgaande veroordeling opgelopen tot een criminele straf of tot een hoofdgevangenisstraf van meer dan twaalf maanden.

Aangezien bij het bepalen van de geldboete rekening is gehouden met de wederrechtelijke vermogensvoordelen, spreekt de rechtbank niet de gevorderde verbeurdverklaring van de wederrechtelijke vermogensvoordelen uit.

Ten aanzien van er

De bewezen verklaarde tenlastelegging C voor een niet nader te bepalen periode tussen 30 juli 2008 en 5 april 2009, is de opeenvolgende en voortgezette uitvoering van een zelfde strafbaar opzet zodat slechts één straf moet worden opgelegd.

De feiten worden gestraft met een gevangenisstraf van zes maanden tot vijf jaar en een geldboete van 500,00 tot 25.000,00 euro. Rekening houdend met art. 41b/s Strafwetboek bestaat de straf ten aanzien van de derde beklaagde in een geldboete van 3.000,00 tot 120.000,00 euro.

Ook deze beklaagden hebben zich niet bekommerd om de woonomstandigheden waarin hun arbeidskracht moest verblijven.

De rechtbank houdt rekening met het blanco strafrechtelijk verleden van de derde beklaagde en het niet ongunstige strafrechtelijk verleden van de vierde beklaagde die alleen voor (talrijke) verkeersovertredingen werd veroordeeld alsook met de beperkte omvang van de bewezen verklaarde feiten die verzachtende omstandigheden uitmaken.

Voor de derde beklaagde volstaat de minimumstraf waarvoor volledig uitstel kan worden toegestaan.

De feiten zijn van aard dat zij gestraft moeten worden met één of meer geldboeten van niet meer dan 120.000,00 EUR. De afwezigheid van voorgaande veroordelingen tot een criminele straf of een geldboete van

meer dan 24.000,00 EUR moet in acht genomen worden bij de toepassing van de strafwet.

Met toepassing van art. 85 Strafwetboek legt de rechtbank aan de vierde beklaagde geen gevangenisstraf op. Een geldboete van 500,00 EUR volstaat om de vierde beklaagde te wijzen op zijn verantwoordelijkheid.

Wat betreft de op te leggen geldboete

Ingevolge de wet van 28 december 2011 (B.S. 30 december 2011) werden met ingang van 1 januari 2012 de opdecimes op de strafrechtelijke geldboeten verhoogd. Overeenkomstig artikel 2 Sw. dient de rechtbank – indien de straf ten tijde van het vonnis bepaald, verschilt van die welke ten tijde van het misdrijf was bepaald – de minst zware straf toe te passen.

In concreto impliceert dit dat de oude opdecimes – van kracht ten tijde van het plegen van het misdrijf – dienen te worden toegepast.

Wat betreft de verplichte bijdrage

Aangezien de regelgeving met betrekking tot de verplichte bijdrage aan het fonds tot hulp aan slachtoffers van opzettelijke gewelddaden verwijst naar de regelgeving op de strafrechtelijke geldboeten, is de aanpassing eveneens van toepassing op de verplichte bijdrage.

Deze verplichte bijdrage heeft een eigen karakter en is geen straf. De verhoging van deze bijdrage is dan ook van toepassing vanaf de inwerkingtreding van de wet, namelijk 1 januari 2012, ongeacht de datum waarop het misdrijf is gepleegd.

In concreto impliceert dit dat de nieuwe opdecimes op deze bijdrage dienen te worden toegepast.

WAT DE HERSTELVORDERING BETREFT

1. De Wooninspecteur, eiser tot herstel, vordert overeenkomstig de conclusie die op de openbare terechtzitting van 2 januari 2012 werd neergelegd, de veroordeling van de beklaagden tot herstel, bestaande in het wegwerken van alle gebreken aan het gebouw "*tot er nul strafpunten overblijven op het technisch verslag*", waarbij voor recht wordt gezegd dat de beklaagden ertoe worden verplicht over te gaan tot een herbestemming van het pand, door het gebouw te herbestemmen en terug te brengen in een vergunde staat volgens de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, dan wel over te gaan tot de sloop van het gebouw, dit binnen een termijn van tien maanden vanaf het vonnis, onder verbeurte van een dwangsom van 125,00 EUR per dag vertraging en per beklaagde, dit alles bij vonnis uitvoerbaar bij voorraad.

De Wooninspecteur vordert dit herstel ten aanzien van "het pand gelegen te

Het voorwerp van de bewezen verklaarde tenlasteleggingen A, B1, B2 en B3 zijn evenwel de eerste en tweede etage van het pand met adres

(en waarvan de handelsruimte op de benedenverdieping en de eerste etage het huisnummer hebben gekregen).

De gewijzigde herstellvordering vindt zijn grondslag in art. 17bis van het Kamerdecreet, zoals gewijzigd bij decreet van 29 april 2011 houdende wijziging van diverse decreten met betrekking tot wonen (BS 4 mei 2011, in werking getreden op de tiende dag na de bekendmaking, op 14 mei 2011). Deze bepaling is van onmiddellijke toepassing en bijgevolg ook in deze zaak van toepassing.

2. De opdeling van het pand in kamers is niet vergund.

De laatste stedenbouwkundige vergunning, afgeleverd op 5 oktober 2000, had betrekking op het verbouwen van een handelszaak met twee woongelegenheden tot handelszaak met twee woongelegenheden. Het aantal woongelegenheden werd op dat ogenblik niet gewijzigd.

De kamers voldoen zonder uitvoering van werken niet aan de voorwaarden om als kamers te worden verhuurd.

Door de uitvoering van deze werken zou het aantal (regelmatig vergunde) woongelegenheden worden gewijzigd. Een stedenbouwkundige vergunning zou bijgevolg moeten worden aangevraagd voor welke handelingen ook (art. 2.2 van het Besluit van de Vlaamse Regering van 16 juli 2010 tot bepaling van handelingen waarvoor geen stedenbouwkundige vergunning nodig is).

De verhoging van het aantal woonentiteiten in een bestaande meergezinswoning is onderworpen aan tarrijke beperkingen overeenkomstig het Algemeen Bouwreglement van de stad (onder andere het vereiste dat minstens één woonentiteit een minimum totale vloeroppervlakte van 80 m² moet bevatten).

Voorts kan kamer 3 onmogelijk geschikt worden gemaakt voor gebruik als kamerwoning gelet op de te kleine oppervlakte.

Er bestaat bijgevolg een onoverkomelijk beletsel om de kamers geschikt te maken voor verhuring overeenkomstig het Kamerdecreet.

De herstelmaatregel is bijgevolg grotendeels gegrond zoals door de Wooninspecteur gevorderd met dien verstande:

- dat het voorwerp van de herstelmaatregel wordt beperkt binnen de grenzen van de tenlasteleggingen;
- dat de sloop van de eerste en tweede etage of van kamer 3 niet als alternatieve wijze van herstel wordt bevolen aangezien dit niet uitvoerbaar is.

3. Het voorwerp van de herstelmaatregel ten aanzien van de derde en vierde beklagde blijft beperkt tot kamer 3 die alleen voorwerp uitmaakt van de tenlastelegging C.

4. De termijn van uitvoering van de herstelmaatregel wordt bepaald op tien maanden. Deze termijn volstaat gelet op het feit dat een regelmatige

herbestemming van de kamers geen stedenbouwkundige vergunning vereist (de kamers op de tweede en derde etage maken samen een vergunde woonegelegenheid uit) en de gebreken eenvoudig te verhelpen zijn.

Gelet op het verstek van de beklaagden, wordt bepaald dat de termijn voor uitvoering van de werken ten aanzien van elk van de beklaagden ingaat vanaf het ogenblik waarop dit vonnis, op verzoek van de Wooninspecteur, aan de betrokken beklaagde is betekend.

Het komt aan de beklaagden toe de Wooninspecteur en het College van burgemeester en schepenen tijdig bij aangetekende brief of bij afgifte tegen ontvangstbewijs op de hoogte te brengen van de uitvoering van de opgelegde herstelmaatregel, waarna de Wooninspecteur, na controle ter plaatse, een proces-verbaal van uitvoering opmaakt dat, behoudens bewijs van het tegendeel, geldt als bewijs van het herstel en van de datum van dit herstel (art. 17bis, §6, Kamerdecreet).

Om te vermijden dat _____ en _____ (° _____) de uitvoering van de werken en de herbestemming zouden uitstellen en de onveilige en onregelmatige woonsituatie in voorkomend geval blijft voortbestaan, is het aangewezen een dwangsom op te leggen, bepaald op 62,50 EUR ten laste van elk van de beklaagden, en de uitvoerbaarheid bij voorraad te bevelen.

De dwangsom zal verschuldigd zijn wanneer, na het verstrijken van de termijn van tien maanden na de betekening van het vonnis op verzoek van de Wooninspecteur, het herstel niet zal zijn uitgevoerd.

Aan de derde en vierde beklaagde wordt vooralsnog geen dwangsom opgelegd. Deze beslissing sluit niet uit dat een dwangsom in de toekomst vereist kan worden indien zou blijken dat het herstel niet door _____ en _____ (° _____) wordt bewerkstelligd en de derde en vierde beklaagden zelf niet het nodige doen om de herbestemming van kamer 3 te bewerkstelligen. De eiser tot herstel zal in dat geval zich opnieuw tot de rechtbank kunnen wenden. Thans beperkt de rechtbank zich ertoe aan de eiser tot herstel voorbehoud te verlenen met betrekking tot een eventuele later te vorderen dwangsom (zie arrest van het Benelux-Gerechthof van 17 december 2009 in de zaak A 2008/2, www.courbeneluxhof.be).

Zoals uit art. 17bis, §7, Kamerdecreet volgt, dient, ook zonder daartoe strekkende vordering, ook het college van burgemeester en schepenen te worden gemachtigd tot ambtshalve uitvoering (vgl. inzake stedenbouw Cass. 9 juni 2009, AR P.09.0023.N).

OP BURGERRECHTELIJK GEBIED

Gelet op het bestaan van mogelijke schade veroorzaakt door de bewezen verklaarde misdrijven, past het de burgerlijke belangen aan te houden gezien de zaak wat die belangen betreft niet in staat van wijzen is.

OM DEZE REDENEN, en gelet op de volgende artikelen:

art. 11, 12, 14, 16, 31, 32, 34, 35, 41 Wet van 15 juni 1935;
art. 4 Wet van 17 april 1878 - Wet houdende de voorafgaande titel van het
Wetboek van Strafvordering;
art. 162, 182, 184, 186, 189, 190, 191, 194, 195 Wetboek van
Strafvordering;
art. 1, 2, 3, 5, 7, 7bis, 25, 38, 39, 40, 41, 41bis, 50, 65, 66, 85, 100
Strafwetboek;
art. 1, 2, 3 Wet van 5 maart 1952;
art. 28, 29 van de wet van 1 augustus 1985;
art. 8, 14 §1, 18bis van de Wet van 29 juni 1964;
alsmede de artikelen en wetsbepalingen aangehaald in de
tenlasteleggingen, zoals hiervoor omschreven;

DE RECHTBANK, recht doende **BIJ VERSTEK**,

Verbetert de dagvaarding als volgt :

Verbetert ten aanzien van de eerste, derde en vierde beklaagde de
identificatie van de eigenaars van het onroerend goed zoals vermeld in de
aan hen betekende dagvaarding (krachtens het bevel tot dagvaarding van
12 juli 2011) op de wijze zoals vermeld in het bevel tot dagvaarding van 22
september 2011.

OP STRAFRECHTELIJK GEBIED

ten aanzien van ()

Ontslaat de beklaagde () van
rechtsvervolging voor de hierboven omschreven tenlasteleggingen A, B1,
B2 en B3.

ten aanzien van

Ontslaat de beklaagde van rechtsvervolging voor de
hierboven omschreven tenlasteleggingen B1 behoudens in zoverre zij
betrekking heeft op de periode van 30 juli 2009 tot 1 december 2009 en
B3 behoudens in zoverre zij betrekking heeft op een niet nader te bepalen
periode tussen 30 juli 2008 en 5 april 2009.

Veroordeelt de beklaagde () voor de hierboven omschreven en bewezen verklaarde tenlasteleggingen A, B1 doch alleen in zoverre zij betrekking heeft op de periode van 30 juli 2009 tot 1 december 2009, B2 en B3 doch alleen in zoverre zij betrekking heeft op een niet nader te bepalen periode tussen 30 juli 2008 en 5 april 2009 SAMEN, tot een **HOOFDGEVANGENISSTRAF van ZES MAANDEN** en een **GELDBOETE van ACHTHONDERDVIJFTIG (850,00) EURO**.

Verhoogt de geldboete met vijfenveertig opdecimes, aldus gebracht op **VIERDUIZEND ZESHONDERDVIJFENZEVENTIG (4.675,00) EURO**.

Beveelt dat bij gebreke van betaling binnen de termijn bepaald bij art. 40 van het Strafwetboek, de geldboete zal kunnen vervangen worden door een gevangenisstraf van **TWEE MAANDEN EN ACHTTIEN DAGEN**.

Beveelt dat de tenuitvoerlegging van het vonnis, in hoofde van de beklaagde () wat betreft de uitgesproken HOOFDGEVANGENISSTRAF van ZES MAANDEN; zal uitgesteld worden voor een termijn van **DRIE JAAR** te rekenen vanaf heden, ingeval gedurende de proeftijd geen nieuw misdrijf wordt gepleegd dat een veroordeling tot een criminele of tot een hoofdgevangenisstraf van meer dan zes maanden zonder uitstel tot gevolg heeft.

Zegt dat de beklaagde () verplicht is een bedrag van **VIJFENTWINTIG EURO**, verhoogd met vijftig opdecimes, aldus gebracht op **HONDERDVIJFTIG EURO**, te betalen als bijdrage tot het fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders.

ten aanzien van ()

Ontslaat de beklaagde () van rechtsvervolging voor de hierboven omschreven tenlasteleggingen B1 behoudens in zoverre zij betrekking heeft op de periode van 30 juli 2009 tot 1 december 2009 en B3 behoudens in zoverre zij betrekking heeft op een niet nader te bepalen periode tussen 30 juli 2008 en 5 april 2009.

Veroordeelt de beklaagde () voor de hierboven omschreven en bewezen verklaarde tenlasteleggingen A, B1 doch alleen in zoverre zij betrekking heeft op de periode van 30 juli 2009 tot 1 december 2009, B2 en B3 doch alleen in zoverre zij betrekking heeft op een niet nader te bepalen periode tussen 30 juli 2008 en 5 april 2009 SAMEN, tot een **HOOFDGEVANGENISSTRAF van ZES MAANDEN** en een **GELDBOETE van ACHTHONDERDVIJFTIG (850,00) EURO**.

Verhoogt de geldboete met vijfenveertig opdecimes, aldus gebracht op **VIERDUIZEND ZESHONDERDVIJFENZEVENTIG (4.675,00) EURO**.

Beveelt dat bij gebreke van betaling binnen de termijn bepaald bij art. 40 van het Strafwetboek, de geldboete zal kunnen vervangen worden door een gevangenisstraf van **TWEE MAANDEN EN ACHTTIEN DAGEN**.

Beveelt dat de tenuitvoerleggina van het vonnis, in hoofde van de beklagde (°), wat betreft de uitgesproken HOOFDGEVANGENISSTRAF van ZES MAANDEN; zal uitgesteld worden voor een termijn van **DRIE JAAR** te rekenen vanaf heden, ingeval gedurende de proeftijd geen nieuw misdrijf wordt gepleegd dat een veroordeling tot een criminele of tot een hoofdgevangenisstraf van meer dan zes maanden zonder uitstel tot gevolg heeft.

Zegt dat de beklagde (°) verplicht is een bedrag van **VIJFENTWINTIG EURO**, verhoogd met vijftig opdecimes, aldus gebracht op **HONDERDVIJFTIG EURO**, te betalen als bijdrage tot het fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders.

ten aanzien van

Ontslaat de beklagde rechtspersoon (°) van rechtsvervolgning voor de hierboven omschreven tenlastelegging C behoudens in zoverre zij betrekking heeft op de onderverhuring aan (°) voor een niet nader te bepalen periode tussen 30 juli 2008 en 5 april 2009.

Veroordeelt de beklagde rechtspersoon (°) voor de hierboven omschreven en bewezen verklaarde tenlastelegging C doch alleen in zoverre zij betrekking heeft op de onderverhuring aan (°) voor een niet nader te bepalen periode tussen 30 juli 2008 en 5 april 2009, tot een GELDBOETE van **DRIEDUIZEND (3.000,00) EURO.**

Verhoogt de geldboete met vijfenveertig opdecimes, aldus gebracht op **ZESTIENDUIZEND VIJFHONDERD (16.500,00) EURO.**

Beveelt dat de tenuitvoerleggina van het vonnis, in hoofde van de beklagde rechtspersoon (°) wat betreft de uitgesproken GELDBOETE van **DRIEDUIZEND (3.000,00) EURO**; zal uitgesteld worden voor een termijn van **DRIE JAAR** te rekenen vanaf heden, ingeval gedurende de proeftijd geen nieuw misdrijf wordt gepleegd dat een veroordeling tot een criminele of tot een geldboete van 1.000,00 EUR zonder uitstel tot gevolg heeft.

Zegt dat de beklagde rechtspersoon (°) verplicht is een bedrag van **VIJFENTWINTIG EURO**, verhoogd met vijftig opdecimes, aldus gebracht op **HONDERDVIJFTIG EURO**, te betalen als bijdrage tot het fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders.

ten aanzien van

Ontslaat de beklagde (°) van rechtsvervolgning voor de hierboven omschreven tenlastelegging C behoudens in zoverre zij betrekking heeft op de onderverhuring aan (°) voor een niet nader te bepalen periode tussen 30 juli 2008 en 5 april 2009.

Veroordeelt de beklaagde voor de hierboven omschreven en bewezen verklaarde tenlastelegging C doch alleen in zoverre zij betrekking heeft op de onderverhuring aan voor een niet nader te bepalen periode tussen 30 juli 2008 en 5 april 2009, tot een **GELDBOETE van VIJFHONDERD (500,00) EURO.**

Verhoogt de geldboete met vijfenveertig opdecimes, aldus gebracht op **TWEEDUIZEND ZEVENHONDERDVIJFTIG (2.750,00) EURO.**

Beveelt dat bij gebreke van betaling binnen de termijn bepaald bij art. 40 van het Strafwetboek, de geldboete zal kunnen vervangen worden door een gevangenisstraf van **ÉÉN MAAND EN VIJFTIEN DAGEN.**

Zegt dat de beklaagde verplicht is een bedrag van **VIJFENTWINTIG EURO**, verhoogd met vijftig opdecimes, aldus gebracht op **HONDERDVIJFTIG EURO**, te betalen als bijdrage tot het fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders.

Kosten

Begroot de gerechtskosten in hun geheel op **247,94 EUR.**

Laat de kosten gevallen aan de zijde van het openbaar ministerie ten laste van de Staat, tot heden begroot op **28,70 EUR.**

Veroordeelt de beklaagden ([°]23.09.1980), en **HOOFDELIJK** tot de kosten, gevallen aan de zijde van het openbaar ministerie, ten bate van de Staat tot heden begroot op **219,24 EUR**, kosten ondeelbaar veroorzaakt zijnde door de bewezen verklaarde tenlasteleggingen, meer de **betekeningskosten van huidig vonnis ieder wat hen betreft.**

Legt de beklaagden ([°]), en **ELK**, krachtens artikel 91, tweede lid van het K.B. van 28 december 1950 houdende het algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken, een vaste vergoeding op voor beheerskosten in strafzaken van **TWEEËNDERTIG EURO ZEVENENTWINTIG CENT (€ 32,27)** (geïndexeerd zoals voorzien in artikel 148 K.B. 28 december 1950 en de ministeriële omzendbrief nr. 131ter (B.S. 27 januari 2012)).

WAT DE HERSTELVORDERING BETREFT

Verklaart de herstellvordering van de Wooninspecteur toelaatbaar en gegrond in de mate zoals hierna bepaald.

ten aanzien van _____ en _____ (° _____)

Beveelt ELK van de beklagden _____ en
(° _____) de herstelmaatregel, zoals hierna bepaald, uit te voeren.

Beveelt de uitvoering van alle werken aan de eerste en tweede etage van het pand gelegen te _____ (kadastraal gekend onder _____) die nodig zijn om alle gebreken aan het gebouw weg te werken.

Beveelt dat aan de eerste en tweede etage van het pand een andere bestemming zal worden gegeven overeenkomstig de bepalingen van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening van 15 mei 2009.

Bepaalt ten aanzien van elk van de beklagden _____ en _____ (° _____) de termijn voor de uitvoering van de herstelmaatregel op tien maanden die voor elk van hen ingaat op het ogenblik waarop dit vonnis op verzoek van de Wooninspecteur zal zijn betekend.

Zegt voor recht dat de veroordeelde overeenkomstig art. 17bis, §6, Kamerdecreet de Wooninspecteur en het College van burgemeester en schepenen van de stad _____ onmiddellijk bij aangetekende brief of door afgifte tegen ontvangstbewijs op de hoogte brengt wanneer de opgelegde herstelmaatregel vrijwillig werd uitgevoerd.

Veroordeelt ELK van de beklagden _____ en _____ (° _____) tot betaling aan de Wooninspecteur van een dwangsom van 62.50 EUR per dag vertraging in de uitvoering van de herstelmaatregel.

Machtigt de Wooninspecteur en het College van burgemeester en schepenen van de stad _____, indien de veroordeelde in gebreke blijft om de bevolen herstelmaatregel binnen de gestelde termijn zelf uit te voeren, om ambtshalve in de uitvoering ervan te voorzien. Verplicht de veroordeelde in geval van ambtshalve uitvoering om alle uitvoeringskosten te vergoeden overeenkomstig art. 17bis, §7, Kamerdecreet.

Beveelt dat dit deel van het vonnis, wat betreft de beslissing over de herstellvordering, uitvoerbaar is bij voorraad.

ten aanzien van _____ en _____

Beveelt ELK van de beklagden _____ en _____ de herstelmaatregel, zoals hierna bepaald, uit te voeren.

Beveelt dat aan kamer 3 (hulsnummer 4/C) van het pand gelegen te _____ (kadastraal gekend onder _____) een andere bestemming zal worden gegeven overeenkomstig de bepalingen van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening van 15 mei 2009.

Bepaalt ten aanzien van elk van de beklaagden en de termijn voor de uitvoering van de herstelmaatregel op tien maanden die voor elk van hen ingaat op het ogenblik waarop dit vonnis op verzoek van de Wooninspecteur zal zijn betekend.

Zegt voor recht dat de veroordeelde overeenkomstig art. 17bis, §6, Kamerdecreet de Wooninspecteur en het College van burgemeester en schepenen van de stad onmiddellijk bij aangetekende brief of door afgifte tegen ontvangstbewijs op de hoogte brengt wanneer de opgelegde herstelmaatregel vrijwillig werd uitgevoerd.

Machtigt de Wooninspecteur en het College van burgemeester en schepenen van de stad indien de veroordeelde in gebreke blijft om de bevolen herstelmaatregel binnen de gestelde termijn zelf uit te voeren, om ambtshalve in de uitvoering ervan te voorzien. Verplicht de veroordeelde in geval van ambtshalve uitvoering om alle uitvoeringskosten te vergoeden overeenkomstig art. 17bis, §7, Kamerdecreet.

Beveelt dat dit deel van het vonnis, wat betreft de beslissing over de herstelvordering, uitvoerbaar is bij voorraad.

OP BURGERRECHTELIJK GEBIED

Houdt ambtshalve de burgerlijke belangen aan wat betreft de bewezen verklaarde tenlasteleggingen.

Aldus gewezen en uitgesproken op de openbare terechtzitting van ZES FEBRUARI TWEEDUIZEND EN TWAALF.

Aanwezig:

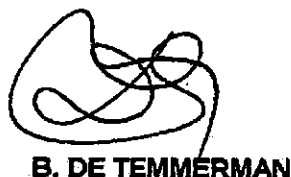
- mevrouw O. De Vel, rechter, die de terechtzitting voorziet,
- de heer B. De Temmerman, rechter,
- mevrouw I. Schuddinck, rechter,
- mevrouw I. De Tandt, substituut-procureur des Konings,
- de heer S. Acke, griffier.

S. ACKE

T. SCHUDDINCK

B. DE TEMMERMAN

O. DE VEL